

Sevgili Konuklar...

Değerli Yüksel Birdal'ın ailesi, arkadaşları,

Saygıdeğer üyelerimiz...

EMO İstanbul şubesinin 1974-1977 yılları arasında yönetim kurulu başkanlığını yürütmüş odamızın çınarlarından, sevgili başkanımız Sayın Yüksel Birdal'ın anma toplantısına katılım gösterdiğiniz için EMO...adına hepinize teşekkür ediyorum.

Yeni kuşaktan bir mühendis olarak, sizler gibi Yüksel abiyi yakından tanıma şansını bulamadım. Birçoğunuz gibi onunla mücadele yoldaşlığı yapamadım. Onunla birlikte, köyleri, semtleri, grev çadırlarını dolaşamadım. Cezaevine girdiği zaman mektup yazamadım, selam gönderemedim.

Ama şimdi onun sevdiği şarkıların eşliğinde yaptıklarını, yaşadıklarını, kavgasını ve umudunu, grevdeki işçiye, arkadaşlarına ve torunlarına sarılışındaki sıcaklığı, cezaevi avlusunda volta atarken gözlerinden eksik olmayan gülümsemeyi, olgun yüzündeki genç bakışlarını izlerken ne derece insani ve köklü bir mücadele geleneğinden geldiğimizi bir kez daha hissettim.

Yüksel Birdal'ın hayatına bakarken Teoman Öztürk'ün ifadesinde kendini bulan örnek mühendis kimliğini, bilimi ve tekniği, emperyalizmin ve sömürgeciğin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için mücadele etmenin ne demek olduğunu bir kez daha anladım.

Köylülere anayasayı anlattığı için cezaevlerine düşen Yüksel Birdal gibi değerlerin yaşamlarının biz gençler için nasıl bir kılavuz olduğunu bir kez daha gördüm.

Sevgili Meslektaşlarım,

Ülkemizdeki özgürlük ve eşitlik mücadelesinde önemli bir yaşam alanı olan Odalarımızın dün ve bugünü, Yüksel Birdal gibi nice özverili, dirençli insanın emeği olduğunu biliyoruz.

Onlar, aklın ve bilimin ışığında taşıyarak derinleştirdikleri vicdan ve yürekleriyle bir gün bile sitem etmeden, bir gün bile durup dinlenmeden bizi daha aydınlık ve daha insanca bir dünyaya taşımak için mücadele ettiler.

Onlar, sürgünlere gittiler, hapislerde yattılar, bazen işsiz bazen yoksul kaldılar. İşkencelerden büyük acılardan, kayıplardan geçtiler. Faşist saldırılara göğüs gerdiler, elleriyle arkadaşlarını gömdüler, ölümle yüz yüze geldiler ama bir an halk için çalışmayı, halka gitmeyi, halkla birlikte yepyeni bir dünya düşü görmeyi elden bırakmadılar. Yaşamın ancak kavga ile güzelleşeceğini, kavganın ancak herkesle birlikte bir şenliğe dönüşeceğini, gülmenin ancak bir halk gülüyorsa gülmek olduğunu bir an bile unutmadılar.

Ve bize bugün üzerinde durduğumuz, nefes aldığımız, bir araya gelerek yaşamı paylaştığımız bu odalarımızı miras bıraktılar. Şimdi sorumluluk bizlerin omuzlarındadır. Şimdi onların bir an bile şüphe etmeden yüreklerinde taşıdıkları kardeşçe bir dünya umudu bizim yüreklerimizdedir.

Bu umudu, bu inancı, bu samimiyeti daha ileriye götürmek, bizden sonra gelecek kuşaklara bu mirası taşımak en temel görevimizdir. Tabi Yüksel Birdal gibi tüm kahramanları bir an bile unutmadan.

Rahat uyu Yüksel abi, gözün arkadan kalmasın, bizlere bıraktığın mirası soluğumuz yettiğince koruyacağımıza söz veriyoruz.

Şimdi sözü sizlere, Yüksel abinin yoldaşlarına bırakıyor ve hepinize en içten sevgi ve saygılarımı sunuyorum.